

тимчасових соціальних служб (з волонтерів і переселенців) для допомоги тим, хто її потребує. Доцільно здійснити ряд заходів задля вирішення визначених проблем:

- необхідно запропонувати прозорі правила взаємодії між державою, волонтерами, благодійниками, їх залучення до експертизи при підготовці рішень, забезпечити прозорість та публічну звітність держави про витрати фінансових та матеріально-технічних ресурсів;

- розробити і прийняти порядки використання бюджетних коштів та інші нормативні документи для забезпечення фінансування потреб внутрішньо переміщених осіб;

- забезпечити прозорість діяльності та публічну звітність з питань надання допомоги вимушено переміщеним особам;

- довести до відома міжнародної спільноти ситуацію з культурними цінностями на окупованих територіях і в зоні АТО, які були викрадені або знисані терористами.

Вирішення цих актуальних проблем залежить від того, наскільки злагоджено і ефективно взаємодіятимуть державні інститути та неприбуткові громадські організації, а також міжнародні організації, що працюють в Україні.

Список використаної літератури:

1. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 09.07.2011 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3671-17>

2. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб : Закон України від 20.10.2014 р. № 1706-VII // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1706-18>.

3. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України: Закон України від 15.04.2014 р. // ВВРУ. – 2014. – № 26. – Ст. 892.

Kassas K.

THE IMPLEMENTATION OF RIGHTS AND LIBERTIES BY INTERNALLY DISPLACED PEOPLE

In the article the main aspects of the legal status of internally displaced persons in Ukraine are enlightened and some ways of improvement in this area are developed.

Key words: an internally displaced person, a refugee.

Лукова С.

РОЛЬ МОНАРХА СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА В УПРАВЛІННІ ДЕРЖАВОЮ

У статті проаналізовано основні повноваження монарха Сполученого Королівства та його роль в управлінні державою. Основну увагу приділено розгляду суті королівських прерогатив.

Ключові слова: монарх, Велика Британія, Сполучене королівство, королівські прерогативи.

Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії – конституційна монархія з парламентською системою управління. Монархія є системоутворюючим державним інститутом, який відіграє провідну роль у створенні та існуванні Сполученого Королівства. Слід відзначити, що монарх фактично уособлює державу та державну владу. Нині питання повноважень та привілеїв монарха, а також його роль в управлінні державою є досить істотним.

Поставлена проблема знайшла відображення у дослідженнях вітчизняних та зарубіжних юристів, політологів, журналістів, громадських діячів. Зокрема, відзначимо наукові розробки Бруслика О., Крайніка П., Ллойда Дж., Серьогіної та ін.

Хоча монарх входить до складу парламенту, в англійській правовій доктрині прийнято ставити главу держави на перше місце у системі вищих органів державної влади.

Особливості британської конституції обумовлюють, з одного боку, формальне визнання монарха сувереном і номінальне наділення його широкими повноваженнями з управління державою, але, з іншого, боку, обмежують ці повноваження статутами, прецедентами та велика частина з них реалізується урядом. Тому часто говорять про “сплячі повноваження” британського монарха [2, с. 357].

У той же час, народ Великої Британії сприймає королеву як втілення національної єдності, фігуру, яка об'єднує націю, особливо в період криз, гарантію збереження традиційних устоїв держави і суспільства.

Її справжня робота – берегти цілісність Британії. Усі громадяни, незалежно від віку, вважають, що вона прекрасна людина. Щоправда, люди старшого віку підтримують королеву трохи більше, ніж молодь. Більшість населення вважає, що Британія повинна і надалі залишатися монархією – бажано, з королевою Єлизаветою на чолі [4].

Офіційний титул Єлизавети II звучить наступним чином: “Її Найвища Величність Єлизавета Друга, Божою милістю Королева Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії та інших держав і територій, глава Співдружності, захисниця віри, самодержиця орденів лицарства”.

Характеризуючи повноваження британського монарха, зазвичай використовують термін “королівські прерогативи”, під яким розуміється сформований в процесі історичного розвитку права королівства, комплекс прав і привілеїв, визнаних за правлячим монархом.

На сучасному етапі розвитку британської монархії королівські прерогативи більш доцільно розділяти на дві групи. До першої групи відносяться ті, що мають переважно формальний характер, це права і привілеї, які належать монарху особисто і реалізуються їм відносно самотійно – т. зв. особисті прерогативи. Ті прерогативи, що здійснюються за згодою Парламенту або “за порадою міністрів” належать до другої

групи – т. зв. політичних прерогатив. Це права і привілеї, пов'язані з реальним управлінням державою. [1, с. 123].

До особистих прав і привілеї можна віднести:

- статус королеви 16 незалежних держав, і перш за все Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії;
- статус глави законодавчої, виконавчої та судової гілок влади;
- статус головнокомандувача Збройних сил Великобританії;
- статус глави англіканської церкви;
- статус глави Британської співдружності, до складу якої входить 53 держави [1, с. 139].

Крім того, монарх особисто виступає з королівською промовою на відкритті сесії Парламенту, особисто нагороджує орденами. Він також проводить офіційні прийоми глав зарубіжних держав в Букінгемському палаці і відвідує з офіційними візитами зарубіжні держави.

До політичних прерогатив належать:

- право, за згодою Парламенту, призначати Прем'єр-міністра;
- за ініціативою Прем'єр-міністра скликати і розпустити Парламент, оголошувати перерву в його засіданнях;
- за згодою Прем'єр-міністра дарувати королівську згоду біллям, прийнятим Парламентом;
- за поданням Прем'єр-міністра призначати міністрів, інших вищих державних посадових осіб, включаючи суддів, дипломатів, офіцерів збройних сил, поліції, єпископів і архієпископів англіканської церкви;
- право визначати програму законодавчої діяльності Парламенту в королівській промові при відкритті сесії Парламенту [3, с. 22].

Прерогативи монарха в законодавчій сфері обумовлені тим, що королева є невід'ємною частиною британського Парламенту, який, згідно з британською правовою доктриною, має триєдину складову структуру (королева, Палата громад, Палата лордів). Законодавчі прерогативи монарха мають подвійну природу: право монарха підписувати законопроекти, що прийняті Парламентом, та право розпуску і скликання Парламенту. Судові прерогативи монарха здебільшого зводяться до наявності у королеви права помилування та призначення суддів на посади шляхом видання королівських листів-патентів.

Таким чином, у Сполученому Королівстві багато справ здійснюються від імені монарха та за своєю юридичною природою оформлені як реалізація королівської прерогативи. Слід відзначити, що конституційні угоди, статuti, загальне право та інші джерела некодифікованої британської конституції у деяких випадках погано визначають певні аспекти реалізації королівських прерогатив, тим самим залишаючи в руках правлячого монарха певну свободу вибору під час їхнього здійснення.

Список використаної літератури:

1. Бруслик О. Ю. Конституційно-правова трансформація британської монархії в новітню епоху Єлизавети II / О. Ю. Бруслик // Вісник Національної академії правових наук України. – № 2 (85). – 2016. – С. 32-45.

2. Серьогіна С. Г. Форма правління: питання конституційно-правової теорії та практики / С. Г. Серьогіна. – Х.: Право, 2011. – 768 с.

3. Крайнік П. І. Система державного управління Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії: досвід для України / П. І. Крайнік. – К.: НАДУ, 2011. – 48 с.

4. Новое время. Чи впорається Британія без королеви? // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/opinion/lloyd/chi-vporajetsja-britanija-bez-korolevi-388538.html>

Lukova S.

THE ROLE OF MONARCH OF THE UNITED KINGDOM IN THE ADMINISTRATION OF THE STATE

The article formulates the main powers of the monarch of the United Kingdom and its role in the administration of the State. The main attention is paid to examining the main points of the royal prerogatives.

Key words: monarch, Great Britain, United Kingdom, royal prerogatives.

Байрамян Е.

ОСНОВНІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ МОЛОДОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДЕРЖАВИ

У статті сформовано ідеальну модель співвідношення партійного впливу на формування влади молодій демократичній державі, через розбудову засобами громадянського суспільства основних масових економічної і соціальної партій у коаліції з невеликими, зелених та ідеологічних правої і лівої партіями.

Ключові слова: громадянське суспільство, демократія, партійна система, партія, соціальний популізм.

Україна є молодією державою, громадяни якої переборюють чисельні труднощі у становленні громадянського суспільства. Для того, щоб розбудувати молоді демократичну державу, суспільству має бути запропонована сукупність ідей, які не викликають принципів заперечень у середовищі, вони мають бути не прив'язані до поточної ситуації та конкретних політиків, прості та зрозумілі громадянам [1].

До проблеми розвитку теорії партійної системи України звертали свої погляди вітчизняні вчені О. Єршов [2], В. Кафарський [3], В. Ковальчук [1], Б. Кушнірук [4], О. Скакун [5] та ін. Проте, вони свої наукові пошуки зосереджували на більш загальних чи суміжних викликах, не ставили своїм завданням сформулювати ідеальну систему партійної системи молоді демократичної держави.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі аналізу теорії та практики розвитку громадянського суспільства сформулювати ідеальну модель співвідношення